

2. DE OVERVAL

George en Marc zagen het geldtransportbusje de parkeerplaats van het bankgebouw afrijden. Ze wisselden een korte blik van verstandhouding, het onuitgesproken teken dat de operatie van start was gegaan. Zonder aarzeling startte George de auto en reed kalm de straat uit.

Ze hielden het geldtransportbusje nauwlettend in de gaten terwijl het zich een weg baande door de stille straten van de stad, die om dit tijdstip natuurlijk stil en verlaten was. De route van de chauffeur kon elke keer anders zijn, dus George wist niet precies welke weg er deze avond gekozen zou worden. Zodoende bleef hij op gepaste afstand volgen, zorgvuldig lettend op dat ze geen argwaan wekten. Marc zat naast hem en communiceerde via de portofoon met François, die op een andere locatie in de stad zat en pas naar de afgesproken plek zou gaan zodra het geldtransportbusje de brug zou naderen. Hij had een bestelwagen die voor deze gelegenheid was omgedoopt tot een politiebus.

Het geldtransportbusje zou via een winkelstraat richting de buitenwijken van de stad rijden, hadden de vele observaties die ze hadden gedaan, uitgewezen. George en Marc wisten dat ze pas zouden toeslaan wanneer het geldtransportbusje de buitenwijk zou bereiken, een strategische keuze omdat de route uiteindelijk naar een brug over de rivier zou leiden. Ongeacht welke route de chauffeur vannacht zou kiezen, hij moest die brug oversteken, aangezien er geen andere praktische doorgang was. Vlak voor de brug lag een kruispunt dat overdag vaak druk was, maar 's nachts, op wat vrachtverkeer na, nagenoeg uitgestorven was. Dit kruispunt was daarom de ideale locatie voor hun plan.

George volgde het geldtransportbusje nauwgezet en zag hoe het stopte bij de eerste geldautomaat van de avond. Dit was aangeduid als punt A in hun plan. Marc greep meteen naar de portofoon en rapporteerde: "Punt A, we zijn nu bij punt A, over!"

Aan de andere kant kwam direct de bevestiging: "Eenheid bij punt A, begrepen, over!"

Het oponthoud bij de geldautomaat duurde slechts enkele minuten. Zodra George zag dat de chauffeur en de bijrijder klaar waren om terug naar het geldtransportbusje te lopen, reed hij door, zodat hun auto nu vóór het geldtransport stond in plaats van erachter. Wat George en Marc niet konden horen, was dat de bijrijder, zodra ze weer in het busje zaten, bezorgd tegen de chauffeur zei: "Waarom staat die auto hier midden in de nacht stil? Volgens mij stond hij eerder ook al verdacht stil. Moeten we voor de zekerheid geen melding maken?"

De chauffeur, duidelijk geïrriteerd, bromde: "Misschien moest de bestuurder gewoon even bellen of zoiets. Geen probleem!" Zijn slechte bui, veroorzaakt door een ruzie met zijn tienerdochter eerder die avond, maakte dat hij weinig geduld had voor extra gedoe.

"Oké, wat jij wilt, baas," antwoordde de bijrijder, terwijl hij de situatie toch met enige achterdocht in de gaten hield.

***

Intussen was Bois een van de bendeleden en volledig gekleed in het gestolen politie-uniform, gearriveerd bij het laatste kruispunt voor de brug. Hij nam meteen zijn positie in en begon het verkeer weg te leiden van de route van het geldtransport. Met zijn nep agentenuniform en gezaghebbende houding leidde hij de nietsvermoedende weggebruikers om. Een ouder echtpaar werd resoluut naar een andere afslag verwezen, terwijl hij twee andere voertuigen de andere kant opstuurde, weg van de plaats van de geplande overval. Een fietser die protesteerde dat hij anders een flink stuk moest omrijden, kreeg het dringende advies om dat toch maar te doen, met de dreigende opmerking dat hij anders de nacht in een politiecel zou doorbrengen. Een man die zijn twee grote honden uitliet, kreeg te horen dat hij een extra rondje moest lopen of naar huis moest gaan en de honden later maar weer moest uitlaten. Niemand mocht in de buurt blijven.

Bois zuchtte opgelucht toen alles volgens plan leek te verlopen. Hij had zich zorgen gemaakt over het dragen van een politie-uniform, wetende dat een echte agent hem onmiddellijk zou ontmaskeren als die hem zou zien. Zijn droom om na deze klus door Amerika te reizen zou dan zonder enige twijfel in rook opgaan. Op dat moment kwam het

bericht binnen via de portofoon: "Transportwagen nadert de buitenwijk. Ik herhaal, transportwagen nadert de buitenwijk, over!" riep de stem van Marc riep, die naast George het transportbusje onopvallend was blijven volgen. Hij nam contact op met Linda om het toneelstukje van de arrestatie in gang te zetten.

Zodra ze het bericht ontving, gaf ze Remy het signaal via de telefoon: "Remy, maak je klaar en kom onmiddellijk naar de afgesproken locatie, over!"

Remy, die zich ondertussen had verstopt in een speelhuisje in een nabijgelegen achtertuin, gleed via de glijbaan naar beneden en fluisterde terug: "Begrepen, over!"

Enkele ogenblikken later arriveerden George en Marc bij het kruispunt, precies volgens plan. Ze hadden vlak voor het vorige stoplicht het geldtransport ingehaald, waardoor ze de volgende stappen konden afdwingen. Bois dwong hen, zoals afgesproken tot stilstand. Kort daarna arriveerde ook het geldtransportbusje, dat geen andere keus had dan ook te stoppen. Alles verliep tot nu toe precies volgens plan.

***

Ondertussen was Remy op hoge snelheid onderweg naar het kruispunt. Hij rende door een parkje, zijn ademhaling snel en oppervlakkig, terwijl zijn gedachten op volle toeren draaiden. Achter zich hoorde hij dat Linda de 'achtervolging' had ingezet. Hij sprong behendig over een bankje en zette koers richting de openbare weg. Een vreemde mix van adrenaline en nervositeit gierde door zijn lichaam.

Toen hij de openbare weg bereikte, minderde hij vaart en zag in de verte de koplampen van de busjes opdoemen.

Zijn ogen flitsten naar de kant van de weg, waar zowel het busje van François als dat van het geldtransport stond. Terwijl hij deed alsof hij op de vlucht was voor de politie, bekreep hem een vreemd gevoel. Dit zou toch een onschuldige studentenprank zijn? Iets om hun vakantie op te leuken voordat ze weer serieus aan de studie zouden gaan. Maar dit was wel erg goed georganiseerd, bijna té professioneel. Hoe langer hij erover nadacht, hoe duidelijker het werd: dit kon onmogelijk het werk zijn van gewone studenten. Welke 'studenten' konden in hemelsnaam zo'n grootschalige operatie opzetten?

Ondanks de twijfel die langzaam bij hem opkwam, voelde hij een